נערת הריחן

יוון

חי פעם זוג זקנים. ילדים לא היו להם והאישה תמיד התלוננה שאין לה במי לטפל. יום אחד אמרה "אילו היה לי אפילו סיר עם צמח פורח קטן, הייתי יכולה לטפל בו יפה."

אמרה, והנה על אדן החלון נעמד סיר עם צמח ריחן. שמחה האישה, התחילה לטפל ולהשקות אותו כל יום. הריחן גדל ופרח ויחד אתו גדל גם הסיר ועל הצמח עצמו הופיע פרח יפה ביותר.

יום אחד עבר שם נסיך. הפרח היפה מצא מאוד חן בעיניו. הוא דפק בדלת הדירה ומהחלון האישה הוציאה את ראשה.

ביקש ממנה הנסיך "תני לי את הצמח, דודה, לא אחסוך כסף, אתן כמה שרק תרצי."

האישה הרהרה. חבל היה על הצמח שטיפלה בו כבר זמן רב, אבל חבל היה גם לוותר על אפשרות להתעשר. בסוף מכרה לנסיך את הצמח תמורת אלף פלורין.

הנסיך לקח את הצמח, שם אותו על אדן החלון בחדרו, השקה בבוקר ובערב, והצמח גדל ופרח יפה.

מנהג מוזר היה לנסיך. הוא אהב לאכול את ארוחת ערב שלו בבדידות ומיד אחריה הלך לישון כשבחדרו האירו גם נר וגם פנס.

עברו ימים אחדים. הגיע ערב והמשרתים ערכו את שולחן הארוחה שלו כמו בכל יום, הביאו דברי מאכל ושתייה, עזבו את החדר וסגרו אחריהם את הדלת. הנסיך אכל קצת מזה וקצת מזה, שתה כוס יין ואת שארית האוכל השאיר על השולחן. ואז נשכב לישון, כשליד ראשו הנר ולרגליו הפנס הדולק.

כשהנסיך נרדם חזק מהצמח שעל החלון יצאה נערה יפהפייה, קשה לתאר יפה ממנה. היא ניגשה

לשולחן, אכלה את מה שהשאיר הנסיך ואחרי כן החליפה את המאורות. את הפנס העמידה ליד ראשו של הנסיך הישן ואת הנר לרגליו. היא חזרה לאדן החלון ונבלעה בצמח הריחן הגדול.
התעורר הנסיך בבוקר ורואה - האוכל שהיה על השולחן נעלם והפנס והנר לא במקומם הרגיל.
השתומם הנסיך, הרי דלת חדרו סגורה!
למחרת אותו הדבר, שארית האוכל נעלמה ומקום הפנס והנר הוחלף!
הנסיך החליט לא להירדם בלילה הבא, לשמור ולראות את האורח הבלתי-קרוא שעושה בחדרו כמו בשלו. שכב במיטה כאילו ישן והמתין. והנה רואה: מצמח הריחן יוצאת נערה יפהפייה, ניגשת לשולחן, אוכלת ושותה. אך כשלקחה בידה את הנר הנסיך קם ותפס בכתפה.
"מי את, פרח שלי? ממי את מסתתרת?"
"אני בת השמש" אמרה "אמי הטמינה אותי בצמח הריחן כדי שאמצא לי חתן. עד שהיא לא תחליט שמי שבחרתי הוא מתאים לי אשאר בתוך הצמח. אתה טיפלת בצמח שלי יפה והתאהבתי בך. אני רוצה להיות לך לאישה. אבל עד שהשמש תסכים לכך אוכל להיות אתך רק כשאיש לא רואה אותי"
הנסיך התאהב אף הוא בנערה יפהפייה, ומאותו

יום הם התחילו לבלות יחד מדי לילה.
אלא שאבא של הנסיך עשה פעם הסכם עם מלך ממדינה שכנה והבטיח לו להשיא את בנו לבת של המלך ההוא, בת רעה ומכוערת. הנסיך נאלץ

באי-רצון רב לבלות עם הבת הזו מדי פעם. אך מאז שהכיר את בת השמש מצמח הריחן שכח על השנייה לגמרי והיא לא ראתה אותו כבר חודשים רבים. הדבר הרגיז אותה מאוד והיא החליטה בזמן הקרוב לבוא ולבדוק מה הסיבה שהנסיך לא מבקר יותר.

קרה שהנסיך יצא יחד עם אבא המלך לסיבוב של שבועיים במלכה. הוא בקש מאמו שתדאג לצמח הריחן ותשקה אותו מדי יום. האם הבטיחה לו לעשות כך.

באותו זמן הגיעה לביקור הכלה המובטחת של הנסיך יחד עם אמא שלה. תוך טיול בארמון הן נכנסו לחדרו של הנסיך בדיוק בזמן שבת השמש יצאה מהצמח אל שפת הים, כדי לנשום קצת אוויר צח. המבקרות ראו אותה דרך החלון והבת הרעה קראה "הי! יש לו כאן בחורה אחרת! עכשיו אני מבינה מדוע אינו בא לבקר אצלי!" מרוגזת היא רצה לחוף ובכוח רב דחפה את בת השמש לתוך הים.

אך הנערה לא טבעה, כי השמש הושיטה לה קרן אור שלה ובקרן זו הרימה אותה אליה, לארמון הזהוב. אמא של הנסיך אמנם המשיכה להשקות את הריחן מדי יום, כפי שביקש בנה, אך מאותו המקרה הצמח התחיל לנבול ותוך ימים ספורים התייבש לגמרי.

כשהנסיך חזר מסיבוב במלכה מצא את הצמח מת.

"מדוע לא השקית אותו?" שאל את אמא. "אבל השקיתי כל יום" אמרה "רק שזה לא עזר."

"אולי נכנס מישהו לחדרי כשלא הייתי כאן?" שאל שוב.

"רק הארוסה שלך עם אמא שלה ביקרו אצלי ושאלו לשלומך. אמרו שכבר זמן רב לא ביקרת אותן."

הנסיך הבין מיד מה קרה. הוא התחיל לבכות ולהתאבל על כך שהצמח מת והוא לא יראה יותר את אהובתו. לא רצה יותר לאכול ולשתות, לא ישן

בלילות ובהדרגה ונעשה חולה.
השמש ראתה את הדבר ואמרה לבתה "הגיע זמן. שבי על אחת מקרניה שלי ואני אכוון אותה אל צמח הריחן שבחלונו של הנסיך. הוא החתן המתאים לך. הפעם תוכלי כבר להופיע כמו בחורה לכל דבר ומול כל עין."
רק נכנסה קרן השמש לצמח הנבול והוא התרומם, הוריק ופרחיו נעשו יפים אפילו יותר מקודם.
ראה זאת הנסיך והדבר עורר את תקוותו. הוא שכח את כל תחלואותיו ורק ציפה לערב. והגיע ערב, המשרתים הביאו אוכל, סגרו את הדלת והנערה יצאה מהריחן, אם אפשר, אפילו יפה יותר מקודם.
"אני כבר נערה של ממש!" קראה "לא אסתתר יותר בתוך צמח הריחן."
תוך יומיים התקיים נשף החתונה ומאז הם חיו עוד שנים בשלום ובאושר.